

Finansudvalg. Derfor har vi førstehåndskendskab til, når Rigsrevisionen, statsrevisorerne og andre myndigheder kritiserer mange af de ulandsprojekter, Danmark deltager i, og den kritik er jo årlig tilbagevendende. Så er det havneanlæggene i Nicaragua, hvor vi har hældt millioner af kroner ud, uden at der anløber nogle skibe. Så er det steder, hvor vi har foræret fabriksbygninger, uden at de nogen sinde kommer i brug osv. Det er en hån over for den kassedame, der må aflevere 6.000 af sine kroner til disse projekter, som så bliver kuldsejlede. Det er også en hån, når Danmark giver ulandsbistand til lande, hvor menneskerettighederne dagligt undertrykkes, og det er også en hån over for den danske befolkning, når vi med vores ulandsbistand understøtter totalitære regimer rundt omkring i verden, for det bliver jo en understøttelse af disse regimer.

Vi har igennem mange år ydet ulandsbistand til et land som Indien, samtidig med at de pralede med, at de havde et atomvåbenprogram kørende. Det er der ingen hverken logiske, menneskelige eller saglige argumenter for. Og det er stadig væk hovedelementerne i den danske ulandsbistand. Derfor ønsker jeg, at hr. Elmquist og kassedame Jensen og de andre individuelt kan afgøre, hvad de vil støtte og med hvor mange penge. Det må da være den ultimative personlige frihed, og den går vi ind for i Fremskridtspartiet.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg synes, hr. Kim Behnke gav en fejlagtig beskrivelse af oplevelserne ved at sidde i Folketingets Finansudvalg. Det er korrekt, at der har været enkelte eksempler, der ikke har været alt for snedige i ulandsbistanden, men i forhold til de mange projekter, der rent faktisk gives penge til i forbindelse med vores ulandsbistand, så er det uendelig få gange, det går galt. Hr. Kim Behnke ved udmærket godt, at hver gang det går galt, så går vi ind for at forebygge, at det ikke kan ske igen. Jeg synes ikke, man skal stå tilbage med det billede af ulandsbistanden, at det er en lang, lang række af skandaler. Det er da heldigvis stadig væk kun i få tilfælde, det går galt.

Frank Aaen (EL):

Efter forliget med regeringen sagde den konservative formand, hr. Hans Engell, i TV 1's udsendelse Profilen:

»Vi har fået gennemført konservative mærkesager, som vi ikke engang kunne komme igennem med, da vi selv sad i regering.«

Det er noget af en konstatering fra en politiker, der i mere end 10 år havde direkte del i regeringsmagten, der i alle de år havde en partifælle som statsminister. Nu med socialdemokraten Poul Nyrup Rasmussen som statsminister for en regering udpeget imod De Konservative og Venstre fik Det Konservative Folkeparti mærkesager igennem, som de altså ikke kunne gennemføre, da de selv var i regering. Det er da noget af en dom over den regering, der skulle være et alternativ til mere end 10 års borgerligt styre.

Den regering, der kom til magten på SF's og Enhedslistens stemmer, har i en række vigtige sager gennemført en fornuftig lovgivning sammen med venstrefløjen. Lad mig nævne miljøområdet og de grønne afgifter, ændringen af den kommunale udligning til fordel for kommuner med mange arbejdsløse og indvandrere, og loven, der giver kommunerne mulighed for at udføre opgaver for hinanden.

På skatteområdet har venstrefløjen været garantier for regeringens indsats mod skattesnydere og lukning af huller i skattelovene, som den borgerlige regering ikke gjorde noget ved. Disse og en stribe andre love har man kunnet gennemføre sammen med venstrefløjen imod de partier, der som hovedmål har at vælte regeringen.

På baggrund af det forløb er det helt uforståeligt, at regeringen giver De Konservative indrømmelser i et omfang, så hr. Hans Engell må indrømme, at dem kunne han ikke selv gennemføre som minister.

Jeg har som forsvar for det, der gennemføres i dag, hørt flere fra regeringspartierne sige, at det kunne være blevet endnu værre. Det er utvivlsomt rigtigt. Uden det alternativ, der reelt var til Venstre, så kunne det jo være gået endnu værre, men at det kunne være gået endnu værre, er en dårlig undskyldning, når det faktisk kunne være gået bedre.

Jeg gider rent ud sagt ikke høre den dødssyge undskyldning, at man ikke kunne andet. Man forsøgte ikke, som vi har været inde på tidligere i debatten, på noget tidspunkt at undersøge alternativet konkret.

Jeg skal ikke gentage debatten om de enkelte elementer i finansloven. Vores kritik af dagpengeændringerne er velkendt. Vi beklager, at regeringen mener, at arbejdsløse skal kunne